

Blagdan krštenja Gospodinova C

Kao što nam je tvoj Sin postao sličan ljudskom obličjem, tako i nas obnovi iznutra na njegovu sliku. (iz Zborne molitve)

Prvo čitanje

Izaija 40,1-5.9-11

"Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš. Govorite srcu Jeruzalema, podvikujte mu da mu se ropstvo dokonča, da mu je krivnja okajana, jer iz Gospodnje ruke primi dvostruko za sve grijehе svoje." Glas viče: "Pripravite put Gospodnji u pustinji, poravnite u stepi stazu Bogu našem! Svaka dolina nek se povisi, svaka gora i brežuljak neka se spusti; što je krivudavo neka se izravna, što je hrapavo neka se izglati! Objavit će se tada Slava Gospodnja i svako će je tijelo vidjeti, jer Gospodnja su usta govorila." Na visoku se uspi goru, blagovjesnice sionska! Podigni snažno svoj glas, blagovjesnice jeruzalemska! Podigni ga, ne boj se, reci judejskim gradovima: "Evo Boga vašega!" Gle Gospodin Bog dolazi u moći, mišicom svojom vlada! Gle naplata njegova s njime i nagrada njegova pred njim! Kao pastir pase stado svoje, rukama ga svojim sakuplja, jaganjce nosi u naručju, a dojlicama otpočinut daje.

Drugo čitanje

Titu 2,11-14; 3,4-7

Pojavila se milost Božja, spasiteljica svih ljudi; odgojila nas da se odrekemo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista. On sebe dade za nas da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko dobrih djela.

Kad se pojavila dobrostivost i čovjekoljublje Spasitelja našega, Boga, on nas spasi ne po djelima što ih u pravednosti mi učinismo, nego po svojem milosrđu: kupelji novoga rođenja i obnavljanja po Duhu Svetom koga bogato izli na nas po Isusu Kristu, Spasitelju našem, da opravdani njegovom milošću budemo, po nadi, baštinici života vječnoga.

U ono vrijeme: Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on možda Krist. Zato im Ivan svima reče: "Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem." Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: "Ti si sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!"

Za razmišljanje

Kao dobri filmski redatelji, koji svoj film počinju važnom i markantnom scenom, stavljaju evanđelisti Isusovo krštenje na početak njegovog javnog djelovanja. Nakon trideset godina anonimnosti, krštenje je neočekivan i teško razumljiv korak. Usred naroda, koji je Ivan pozvao na obraćenje, Isus odjednom iskušava nešto neizrecivo. Za Njega, koji je bez grijeha, krštenje iz ruke njegovog predčasnika postaje uvjet prikloniti se grešnicima, moći dijeliti njihovu sudbinu i tako ih ponovno usmjeriti Bogu.

Tako Isus uronjuje u vodu Jordana, da potpuno ispuni Božju volju. (usp. Mt 3,15) Na ovu poniznu gestu, koja je usmjerena novom i spašenom sutra, odgovara Nebo: ono se otavara i na Isusa silazi Duh Božji. Čuje se glas: "Ti si moj ljubljeni Sin...". Razumljivo je, da je Isus oduvijek ljubljeni Očev Sin, ali u ovome trenutku svečano je u svom poslanju potvrđen Božjim službenikom, poput novog Izaka na žrtveniku. Vođen Duhom Svetim, Isus se daje na postepeno ostvarivanje svoje zadaće: stvara zajednicu onih ljudi, koji žele biti darovani Božjim sinovstvom i prihvaćaju Krista kao istinu, put i život. Na taj način pokazuje, da je zaista Sin i sluga svoga Oca. "Moram biti kršten, i kako me to pritište sve dok se to ne ispuni" (Lk 12,6). Kao kršćanin ne smijem zaboraviti, da sam, ako sam kršten na Isusa Krista, na njegovu smrt kršten, kako bi mogao biti dionikom novoga života (usp. Rim 6,3). Kao što je Isus bio otvoren za svoju zadaću, za nevidljivo kraljevstvo, tako i ja moram biti raspoloživ za zadaću, koju mi je Bog povjerio; tu zadaću ne mogu zatajiti, bez da odvratim od sebe Božje darove.

Blagdan krštenja Gospodinova C

Kao što nam je tvoj Sin postao sličan ljudskom obličjem, tako i nas obnovi iznutra na njegovu sliku. (iz Zborne molitve)

Prvo čitanje

Izaija 42,1-4.6-7

Ovo govori Gospodin: "Evo Sluge mojeg koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje! Na njega sam svog Duha izlio: on će donijet pravo narodima; vikati neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po trgovima; trske napuknute prelomiti neće, stijena što tek tinja neće ugasiti; po istini on će donijet pravo, neće sustat niti smalaksati, dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za naukom njegovim. Ja, Gospodin, u pravdi te pozvah, čvrsto za ruku te uzeh; oblikovah te i postavih za Savez narodu, za svjetlost pucima, da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnja iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami."

Drugo čitanje

Djela apostolska 10,34-38

U one dane prozbori Petar: "Uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego – u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući im Evanđelje: mir po Isusu Kristu; on je gospodar sviju. Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao."

U ono vrijeme: Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li on možda Krist. Zato im Ivan svima reče: "Ja vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem." Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: "Ti si sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!"

Za razmišljanje

Kao dobri filmski redatelji, koji svoj film počinju važnom i markantnom scenom, stavljaju evanđelisti Isusovo krštenje na početak njegovog javnog djelovanja. Nakon trideset godina anonimnosti, krštenje je neočekivan i teško razumljiv korak. Usred naroda, koji je Ivan pozvao na obraćenje, Isus odjednom iskušava nešto neizrecivo. Za Njega, koji je bez grijeha, krštenje iz ruke njegovog predčasnika postaje uvjet prikloniti se grešnicima, moći dijeliti njihovu sudbinu i tako ih ponovno usmjeriti Bogu.

Tako Isus uronjuje u vodu Jordana, da potpuno ispuni Božju volju. (usp. Mt 3,15) Na ovu poniznu gestu, koja je usmjerena novom i spašenom sutra, odgovara Nebo: ono se otavara i na Isusa silazi Duh Božji. Čuje se glas: "Ti si moj ljubljani Sin...". Razumljivo je, da je Isus oduvijek ljubljani Očev Sin, ali u ovome trenutku svečano je u svom poslanju potvrđen Božjim službenikom, poput novog Izaka na žrtveniku. Vođen Duhom Svetim, Isus se daje na postepeno ostvarivanje svoje zadaće: stvara zajednicu onih ljudi, koji žele biti darovani Božjim sinovstvom i prihvaćaju Krista kao istinu, put i život. Na taj način pokazuje, da je zaista Sin i sluga svoga Oca. "Moram biti kršten, i kako me to pritište sve dok se to ne ispuni" (Lk 12,6). Kao kršćanin ne smijem zaboraviti, da sam, ako sam kršten na Isusa Krista, na njegovu smrt kršten, kako bi mogao biti dionikom novoga života (usp. Rim 6,3). Kao što je Isus bio otvoren za svoju zadaću, za nevidljivo kraljevstvo, tako i ja moram biti raspoloživ za zadaću, koju mi je Bog povjerio; tu zadaću ne mogu zatajiti, bez da odvratim od sebe Božje darove.